

—== זוהר תהלים ==—

לו כתוב. ועוד, שהרי האילן גורם להיות נוטר ונוקם כנחש.

ורוח נכון חדש בקרבי - זו רוחו של המשיח ודוד התפלל אותו רוח נכון חדש בקרבי.

לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וּגּוֹ', (נא, ים) : [זוהר ח"א פ' וישב (דף קצב:)] רבי יהודה פתח,

(תהלים נא) **לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וּרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי**. את הפסוק הזה בארוהו, אָבֵל לֵב טְהוֹר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים א ג) וּנְתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ וּגּוֹ', וְכָתוּב (משלי טו) וְטוֹב לֵב מְשִׁיחַ תְּמִיד, וּמִשׁוֹם כֶּךָ לֵב טְהוֹר וְדַאי. ורוח נכון חדש בקרבי - זהו רוח נכון ודאי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית א) ורוח אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְהִתְעוֹרְרוּ, זו רוחו של המשיח, וְהִתְעוֹרְרוּ (יחזקאל יא) ורוח חדשה אֵתָן בְּקִרְבְּכֶם. ודוד התפלל, אותו רוח נכון חדש בקרבי.

מִשׁוֹם שִׁישׁ מֵהֶצֶד הָאֲחֵר לֵב טָמֵא וּרוּחַ עוֹעִים שֶׁמִּסְטָה אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם, וְזוֹ הִיא רוּחַ טְמֵאָה שֶׁנִּקְרָאת רוּחַ עוֹעִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה יט) ה' מִסֹּף בְּקִרְבָּה רוּחַ עוֹעִים, וְעַל כֵּן וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. מה זה חדש? זה חדוש הלבנה. בְּשִׁעָה שֶׁמִּתְחַדֶּשֶׁת הַלְּבָנָה, דוּד מְלֹךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקִיָּם, וּמִשׁוֹם כֶּךָ חֲדָשׁ. רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר, זֶה שֶׁכָּתוּב (מלכים א כב) וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לְפָנָי ה' וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתָּנוּ וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו בְּמָה. וַיֹּאמֶר אֶצֵּא וְהֵייתִי רוּחַ שֶׁקָּרַב בְּפִי כָּל נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּה וְגַם תּוֹכַל צֵא וַעֲשֵׂה כֵן. וְשִׁנִּינוּ שֶׁהֵייתָ רוּחַ

השנייה, ועל זה אמר והיה ביום צאתך. ידע שביציאה ימות. ועפר בעפר מהו? אמר שלמה, אל אבי זה היה בעפר, אל שמעי זה יהיה במים, שכתוב והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון. שם עפר וכאן מים. שניהם דין שלמה, להיות עפר ומים כמו סוטה, למי שהסטיין דרכו לאביו.

כְּתוּב וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצָת. וְכָתוּב וְאָשְׁבַע לוֹ בְּה' לֵאמֹר אִם אֲמִיתְךָ בְּחָרְב. וְכִי שִׁמְעִי הָיָה טַפְשׁ? שְׁאֵלוֹ כֶּךָ הַשְּׂבִיעַ אוֹתוֹ, שְׁלֵא יֹאמֶר בְּחָרְב לֵא, אָבֵל בְּחִנִּית אוֹ בְּחִץ בֶּן. אֵלֵא שְׁנֵי דְבָרִים יֵשׁ כָּאֵן. אַחַד אָמַר הַתִּינוֹק, בְּנוֹ שֶׁל הַדָּג הַגְּדוֹל, אוֹתוֹ שֶׁקִּשְׁקְשְׁוּ עוֹלָיִם לְרוּם הָעֵנָנִים. שְׂבוּעָתוֹ שֶׁל דוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּשֶׁהָיָה רוּצָה לְהַשְׂבֵּעַ, הָיָה מוֹצִיא אֶת חֲרָבוֹ שֶׁשֵּׁם הָיָה חֲקוּק שֵׁם חֲקוּק וְשֵׁם נִשְׁבַּע. וְכֶךָ עֲשֵׂה לְשִׁמְעִי, שֶׁכָּתוּב וְאָשְׁבַע לוֹ בְּה' לֵאמֹר אִם אֲמִיתְךָ בְּחָרְב. בְּמָה הֵייתָ הַשְּׂבוּעָה הַזֹּאת? בְּחָרְב. (בְּחָרְב הַזֶּה שֶׁהֵשֵׁם הַקְדוּשׁ רַקַּב בְּהַ שְׂבוּעָה) בְּחָרְב נִשְׁבַּע. וְדָבָר אַחֵר דִּן שְׁלֵמָה. אָמַר, בְּקָלְלָהּ בָּא אֵל אָבִי, בְּדָבָרִים - הָרִי דְבָרִים אֵלָיו. וּבְשֵׁם הַמֶּפְרָשׁ הָרַג אוֹתוֹ וְלֵא בְּחָרְב. וְלִכֵּן שְׁלֵמָה עֲשֵׂה כֶּךָ. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה, שֶׁכִּיּוֹן שְׂדוּד הַשְּׂבִיעַ אוֹתוֹ, לְמָה הָרַג אוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר שֶׁשְׂבוּעָה זוֹ הֵייתָ בְּעֲלִילָה, שֶׁהָרִי הִלֵּב וְהִפָּה לֹא הָיוּ כְּאֶחָד? אֵלֵא וְדַאי דוֹד לֹא הָרַג אוֹתוֹ, וְהָרִי יְדוּעַ, כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף מְקַבְּלִים הַכֹּל, וְהִלֵּב לֹא מְקַבֵּל אֶפְלוֹ כְּחוּט שֶׁל נִימָה שֶׁל שַׁעֲרָה. דוֹד הַמֶּלֶךְ הָיָה הִלֵּב, וְקַבֵּל מָה שְׁלֵא רָאוּי לוֹ לְקַבֵּל, וּמִשׁוֹם כֶּךָ, וַיִּדְעָתָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה